

בבית המשפט העליון

בש"א 2908/15

לפני: כבוד הנשיאה מ' נאור

המבקשים: 1. פקיד שומה חולון
2. פקיד שומה רחובות

נגד

המשיבים: 1. אל פי סי מרום מערכות וניהול בע"מ
2. פיש טריידינג כפר ורדים בע"מ
3. פנחס לוביצקי

בקשה לאיחוד דיון

בשם המבקשים: עו"ד יאיר זילברברג

החלטה

1. בפניי בקשה לפי תקנה 7 בתקנות סדר הדין האזרחי [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: התקנות) לאיחוד הדיון בשלושה ערעורי המס. שניים מהערעורים הוגשו לבית-המשפט המחוזי מרכז (ע"מ (מחוזי מרכז) 27853-02-15 לוביצקי נ' פקיד שומה רחובות וע"מ (מחוזי מרכז) 278559-02-15 פיש טריידינג כפר ורדים בע"מ נ' פקיד שומה רחובות), בעוד שהערעור השלישי הוגש לבית-המשפט המחוזי תל-אביב-יפו (ע"מ (מחוזי ת"א) 45454-02-14 אל פי סי מרום מערכות וניהול בע"מ נ' פקיד שומה חולון).

2. על-פי הנטען בבקשה, ענינם של שלושת ערעורי המס הוא במסכת עובדתית ומשפטית "משותפת וקשורה" המערבת את שלושת המשיבים. כפי שעולה מהבקשה, מהתצהירים שצורפו לה ומיתר צרופותיה, המשיב 3, פנחס לוביצקי, היה בשנות המס הרלוונטיות המנכ"ל של המשיבות 1 ו-2 (להלן: LPC ופיש טריידינג, בהתאמה) וכיום הוא בעל מניות בחברת LPC. חברת LPC עסקה במתן שירותי כוח-אדם בתחום הבניה

והניקיון ללקוחות שונים. אף שהעסקיה בעצמה גם עובדים שכירים, עיקר כוח־האדם שסיפקה ללקוחותיה היה עובדים שהעמידה עבורה חברת פיש טריידינג. מערכת היחסים העסקית בין החברות הייתה כזו ש-LPC הייתה "לקוחה כמעט בלעדית של פיש טריידינג" בעוד שפיש טריידינג הייתה "ספקית כמעט בלעדית של כוח אדם" ל-LPC. לטענת המבקשים, חברות אלה "מתנהלות בפועל באופן היוצר מעגל עסקי אחד. לשתי החברות אותה כתובת, מערערת הנהלת חשבונות אחת ומנהל אחד (לוביצקי)".

3. המבקש 2 החליט לפסול את ספריהן של שתי החברות ולהוציא להן שומות לפי מיטב השפיטה מכוח סעיף 152(ב) בפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת מס הכנסה או הפקודה), בק' בעו – בין היתר בעקבות חקירות שניהלו רשויות מע"מ – כי הן כללו בהם חשבונות פיקטיביות. ההחלטה לפסול את הספרים נשענה גם על כך שתוצאותיהן העסקיות (הפסדים) היו בלתי־סבירות, לעמדתו, ביחס לפעילותן. כפועל יוצא, קבע המבקש 1 כי יש להגדיל גם את הכנסתו החייבת של המשיב 3 ונימק זאת כך:

"לאור האמור ראיתי בתוספות להכנסה שחושבו בשומות לפי מיטב שפיטה עפ"י השומה הכלכלית [של שתי החברות – מ.ג.] ככספים שהגיעו לידך וחייבתי אותם כהכנסה מעבודה בהתאם לסעיף 2(2) לפקודה, או לחילופין כהכנסה מדיבידנד לפי סעיף 2(4) לפקודה, או לחילופי חילופין כהכנסה לפי סעיף 2(10) לפקודה" (ראו נספח ב/3 לבקשה, פירוט הנימוקים לקביעת שומה בצו מיום 15.1.2015, פסקה 6).

4. המבקשים סבורים כי יש מקום לאחד את הדיונים בכל שלושת ערעורי המס. לטענתם, מדובר "במסכת עובדתית ומשפטית קשורה ומשותפת, כאשר בירור המצב העובדתי והמשפטי הנוגע לחשבונות הפיקטיביות שניכתה פיש טריידינג בספריה לצד החשבונות הפיקטיביות שהנפיקה לידי [LPC], משליך באופן ישיר על כלל הערעורים, הן על פיש טריידינג, הן על [LPC], [הן על מר לוביצקי] (סעיף 9 בבקשה). הם טענו עוד כי איחוד הדיונים ייעל את ההליכים, יחסוך זמן שיפוטי ויימנע הכרעות סותרות.

המשיבים התנגדו לבקשה. לעמדתם אין מדובר במסכת עובדתית ומשפטית זהה, בשים לב לכך שהערעורים עוסקים בשנות מס שונות אשר אינן חופפות. הם ציינו כי לא ברור מדוע מלכתחילה בחרה המדינה לפצל את התיקים, וממילא לא ברור מדוע מתבקש איחודם. נטען עוד כי לחברות קיימת מהות כלכלית נפרדת וערך כלכלי ועל יש לדון בכל ערעור בנפרד.

5. דין הבקשה להתקבל. כפי שעולה מהמסמכים הרבים שצורפו לבקשה, שלושת ערעורי המס עוסקים בנושא זהה – חשבונות פיקטיביות שעברו בין שתי החברות. הקביעות השיפוטיות ביחס לשאלה אם החשבונות שהנפיקה חברת פיש טריידינג הן פיקטיביות משליכות לכאורה במישרין על חברת LPC, אשר קיבלה ממנה את אותן חשבונות. בדומה, לפי הנטען בנימוקי השומה, חבות המס של המשיב 3 אף היא איננה עצמאית, אלא נשענת במישרין על הסכומים הנוספים שצירפו המבקשים להכנסתן החייבת של החברות. מעיון בפרוטוקולים של דיוני קדם-המשפט שהתקיימו בערעור המס שהגיש המשיב 3 (ע"מ (מחוזי ת"א) 45454-02-14) עולה כי בכולם עלה הקשר ההדוק שבין הליך זה לבין שני ההליכים האחרים, כפי שצוין גם בהחלטותיו של בית-המשפט בסוף הדיונים. בנסיבות אלה, ישרת איחוד הדיונים יעילות דיונית, יחסוך זמן שיפוטי ויימנע הכרעות סותרות. איחוד הדיונים יעיל אף מנקודת ראותם של המשיבים עצמם, אשר חולקים בא-כוח משותף.

6. אין בידי לקבל את טענת המשיבים כי אין מקום לאחד את הדיון עקב העובדה שמדובר בשנות מס שונות. במישור העובדתי, הטענה איננה נכונה. ערעור המס של חברת LPC הוא בגין שנות המס 2010-2008; ערעור המס של פיש טריידינג הוא בגין שנות המס 2011-2008; וערעור המס של המשיב 3 הוא בגין שנות המס 2011-2007. אף ששניים מהערעורים מעוררים גם את שנות המס 2011 ו-2007 בהתאמה, שנות המס 2010-2008 חופפות ונידונות בכל הערעורים. במישור המשפטי, אינני מקבלת את הטענה כי בעובדה שאין חפיפה מלאה בין שנות המס יש כדי להצביע על העדר אפשרות לאחד את הדיונים. לשונה של תקנה 7 הוא איחוד דיונים בהליכים העוסקים ב"אותו נושא." אין לפרש תיבה זו באופן טכני, אלא באופן מהותי. כידוע, לקביעות בעניין שנת מס אחת בהחלט עשויה להיות השלכה על שנות מס אחרות, והן עשויות לעתים אף להיות מחסום דיוני של "השתק פלוגתה" ביחס לקביעות אלה (ראו ע"א 490/13 פלומין נ' פקיד השומה חיפה, פסקות 62-68 (24.12.2014)). אינני סבורה כי יש עובדה שאין חפיפה מלאה בין שנות המס של שלושת הערעורים כדי לשנות ממסקנתי בדבר איחוד הדיונים, בשים לב לכך שהם עוסקים כאמור באותה מסכת עובדתית ומשפטית.

7. הוא הדין גם באשר לטענת המשיבים כי אין לאחד את הדיונים מאחר שאין מדובר באותם בעלי-דין, אלא בחברות שונות. תקנה 7 איננה מחייבת זהות בין בעלי-

הדין כדי להורות על איחוד דיונים. הדגש כאמור הוא בכך שההליכים עוסקים באותו נושא, וזה הוא כאמור המצב בענייננו.

8. נותר אפוא לקבוע את בית-המשפט שבפניו יתנהלו הדיונים המאוחדים. בע"מ (מחוזי ת"א) 45454-02-14, המתנהל בבית-המשפט המחוזי תל-אביב-יפו התנהלו זה מכבר שלוש ישיבות קדם-משפט, כשבאחרונה מבינן הודיע המבקש 1 על כוונתו להגיש את הבקשה שלפניי. בשני הערעורים האחדים, המתנהלים בבית-המשפט המחוזי מרכז, טרם התקיימו דיונים. בשים לב לכך, אני סבורה כי ראוי לנהל את הדיונים המאוחדים בבית-המשפט המחוזי-תל אביב-יפו.

9. לנוכח האמור לעיל, הנני מורה מכוח סמכותי לפי תקנה 7 בתקנות על העברת הדיון בע"מ (מחוזי מרכז) 27853-02-15 ובע"מ (מחוזי מרכז) 27859-02-15 מבית-המשפט המחוזי מרכז לבית-המשפט המחוזי תל-אביב-יפו ועל איחודם שם עם ע"מ (מחוזי ת"א) 45454-02-14. המשיבים יישאו בהוצאות המבקשים בסך של 4,000 ש"ח.

ניתנה היום, י' באייר התשע"ה (29.4.2015).

ה נ ש י א ה